

[Finansministeren.]

fald på det punkt, hvor jeg kan, bidrage til at nå frem til en egentlig ny bonitering.

Jeg synes i øvrigt, at det ærede medlem hr. Aage Fogh fremførte gode argumenter for den tankegang, der ligger bag dette lovforslag.

Det ærede medlem hr. Helge Madsen nævnte ud over ændringerne i vurderingsbestemmelserne og i bestemmelserne vedrørende skattebetalingen — hvor vi jo er blevet lidt blødsødne; nu betaler vi ligefrem rente af for meget betalt skat; men jeg tror også, det er rigtigt at gøre det — at han i og for sig var ked af det, som nogle har kaldt det fortsatte fejlvurderingstillæg; andre har kaldt det camoufleret fejlvurderingstillæg, og andre igen har talt om et tillæg, der vel sikrer, at landbrugsjord i almindelighed ikke rammes af grundstigningsskyld. Det ærede medlem var ked af den form, det havde fået, og foretrak, at man i stedet drog en analogi fra den måde, hvorpå man behandler de små huse, til landejendomme.

Jeg vil meget gerne drøfte det i udvalget. Jeg går ud fra, at så må forudsætningen være, at den specielle regel falder væk, så man går over til det andet system i stedet for; sådan forstod jeg det ærede medlem.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen var knap så glad for dette forslag som for et tidligere fremsat forslag; en sådan udtalelse kan jeg jo ikke gøre indvendinger imod. Det ærede medlem sluttede med at sige, at han håbede snart at høre nyt fra finansministeren. Det er der så få mennesker her i landet der håber, at jeg også vil takke det ærede medlem for denne udtalelse.

Jeg håber, at vi i udvalget må få en drøftelse af forslaget om grundstigningsskyld, der er præget af den samme saglighed, der som helhed har præget indlæggene her under første behandling, og at vi kan opnå — selv om der måske ikke nås fuldstændig enighed om det — på alle de punkter, hvor der kan være utilfredshed med en sådan lovgivning, at få denne utilfredshed gjort så lille som muligt.

Thorkil Kristensen: Så vidt jeg husker, begyndte den højtærede finansminister sit indlæg med at tale om de ordførere, der havde talt mod grundstigningsskyld. Jeg vil gerne oplyse, at jeg ikke har talt mod

grundstigningsskyld; jeg sagde oven i købet, at jeg fandt, at den var principielt berettiget. Hvad jeg har talt imod, er de her foreslåede udvidelser af den bestående grundstigningsskyld.

Den højtærede finansminister sagde dernæst, at når vi fra vor side havde gjort opmærksom på, at vurderingerne af grundværdierne er usikre, burde vi have hjulpet ham med at styrke vurderingsmyndighederne. Jeg må heroverfor sige, at selv om vi ofrede 10 mill. kr. mere på det årlige grundvurderingsarbejde, ville vurderingerne efter min mening blive ved med at være usikre, fordi det er en usikkerhed, der bunder i tingenes natur; den bunder ikke i, at vurderingsmændene ikke har tilstrækkelige beføjelser. Uanset hvor mange penge man ofrer på det årlige vurderingsarbejde, vil det altid blive et teoretisk spørgsmål, en skønsmæssig bedømmelse, hvor meget af en ejendoms værdi man skal tilregne grunden, og hvor meget man skal tilregne bygningerne. Der kan være enkelte tilfælde, som når en ejendom bliver nedrevet, hvor man får en stærkere indikation, end man ellers har, men usikkert vil det altid være.

Må jeg dernæst sige til den højtærede minister, at jeg har jo ikke begrundet fejltillægget med, at man vurderede for højt; jeg har kun begrundet det med, at vurderingen er usikker. Nu lagde jeg mærke til, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen sagde, at vurderingerne er blevet bedre efterhånden. Det vil vel sige, at de ikke er så meget for lave, som de har været før i tiden, men det vil altså også sige, at den stigning, der er konstateret i værdierne, er større end den virkelige stigning. For hvis de ansatte værdier på et tidligere tidspunkt var halvdelen af det rigtige og vurderingen nu bliver forbedret, så de måske i dag er $\frac{3}{4}$ af det rigtige, er den konstaterede stigning jo større end den virkelige stigning. Og det er bl. a. af hensyn til risikoen for noget sådant, at vi skal have et fejltillæg.

Så talte den højtærede finansminister om det, jeg havde sagt om, at her beskatter man forventede værdier, og han lagde mig de ord i munden, at jeg skulle have sagt, at det var noget urimeligt noget. Når den højtærede minister læser fortrykket igennem, vil han imidlertid se, at det har jeg ikke sagt; jeg har absolut ikke brugt ordet